

1. **OBYCZAJE – TRADYCJE..... BYŁO O ZWYCZAJACH ANDRZEJKOWYCH, A TERAZ OGÓLNIEM**

ZWYCZAJ OZNACZA USTALONY W GRUPIE (ZBIOROWOŚCI) SPOSÓB ZACHOWANIA SIĘ, JEGO ISTNIENIE JEST OPARTE NA TRADYCJI, MA CHARAKTER NAŚLADOWNICTWA TEGO, CO ROBIĄ INNI CZŁONKOWIE. ZWYCZAJ RÓŻNI SIĘ OD **MODY** O WIELE WIĘKSZĄ TRWAŁOŚCIĄ, NATOMIAST OD **OBYCZAJU**, TYM ŻE JEGO NIEPRZESTRZEGANIE NIE NIESIE DLA CZŁONKA GRUPY ŻADNYCH NEGATYWNYCH KONSEKWENCJI. PRZYKŁADEM OBYCZAJU JEST NASTĘPUJĄCE ZACHOWANIE - MĘŻCZYŻNI BĘDĄCY KATOLIKAMI ZDEJMUJĄ NAKRYCIE GŁOWY PRZED WEJŚCIEM DO KOŚCIOŁA. NIEDOSTOSOWANIE SIĘ DO TEGO WYMAGU SPOWODOWAŁOBY NEGATYWNĄ REAKCJĘ ZE STRONY GRUPY. PRZYKŁADEM ZWYCZAJU W TEJ SAMEJ SPOŁECZNOŚCI JEST NATOMIAST PRZYCHODZENIE DO KOŚCIOŁA NIEKTÓRYCH KOBIET (SZCZEGÓLNIEM STARSZYCH) W ODŚWIĘTYCH CHUSTACH, JEDNAK NIEZAŁOŻENIE CHUSTY NIE BĘDZIE POSTRZEGANE PRZEZ WSPÓŁWYZNAWCÓW JAKO COŚ NAGANNEGO.

OBYCZAJ – TO SPOSÓB POSTĘPOWANIA GRUPY LUDZI. TO SPOSÓB, W JAKI ZE SOBĄ ROZMAWIAMY, JAK SPĘDZAMY WOLNY CZAS, CO JADAMY, JAK SIĘ UBIERAMY. OBYCZAJÓW JEST BARDZO WIELE. OBYCZAJ NIE MA TAK DŁUGIEGO RODOWODU JAK TRADYCJA, SZYBCIEJ PRZEMIJA.

ZMIENIA SIĘ NASZA RZECZYWISTOŚĆ, ZMIENIAJĄ SIĘ TEŻ OBYCZAJE. KTÓRE Z NICH JUŻ NIE SĄ AKTUALNE?

- ZWRACANIE SIĘ DO WSZYSTKICH, NAWET DO RÓWIEŚNIKÓW PER PANI, PER PAN.
- OBYCZAJ CAŁOWANIA OJCA CZY WUJA W RĘKĘ I MÓWIENIA DO MAMY „PANI MATKO”.
- SPOTYKANIE SIĘ Z RÓWIEŚNIKIEM PŁCI PRZECIWNEJ TYLKO W OBECNOŚCI PRYZWOITKI – SIOSTRY, CIOTKI, GUWERNANTKI.

TEGO JUŻ NIE MA W NASZEJ CODZIENNOŚCI. ALE POJAWIAJĄ SIĘ NOWE OBYCZAJE – ZWIĄZANE Z ROZWOJEM CYWILIZACYJNYM:

- TELEFONICZNE SKŁADANIE ŻYCZEŃ DALSZEJ RODZINIE I ZNAJOMYM,
- NIEDZWONIENIE PO 22,
- WYSYLANIE ŻYCZEŃ PRZEZ INTERNET,
- KOPNIKI NA SZCZĘŚCIE TUŻ PRZED WAŻNYM EGZAMINEM. NASI PRZODKOWIE (NP. DZIADKOWIE) TAKIEJ DZIWNEJ METODY NIE STOSOWALI I RACZEJ BY JEJ NIE ZAAKCEPTOWALI.

TRADYCJA – PRZEKAZYWANE Z POKOLENIA NA POKOLENIE TREŚCI KULTURY (TAKICH JAK: OBYCZAJE, POGLĄDY, WIERZENIA, SPOSOBY MYŚLENIA I ZACHOWANIA, NORMY SPOŁECZNE), UZNANE PRZEZ DANĄ ZBIOROWOŚĆ ZA SPOŁECZNIE WAŻNE DLA JEJ WSPÓŁCZESNOŚCI I

PRZYSZŁOŚCI. TRADYCJA TO COŚ, CZEGO NIE PODWAŻAMY, CO PRZYJMujemy JAKO ISTOTNY SKŁADNIK NASZEGO ŻYCIA. TRADYCJA JEST NAM POTRZEBNA, PONIEWAŻ DZIĘKI NIEJ CZUJEMY SIĘ JEDNOŚCIĄ KULTUROWĄ, ODRÓŻNIAMY SIĘ OD INNYCH NARODÓW. O TRADYCJI MÓWIMY Z DUMĄ, PRZYZNAJEMY, ŻE TO ONA WŁAŚNIE JEST NAJISTOTNIEJSZYM SKŁADNIKIEM NASZEJ KULTURY.

NA CAŁYM ŚWIECIE WIĘKSZOŚĆ TRADYCJI JEST WIERNIE ODTWARZANA/POWTARZANA, DARZONA SZACUNKIEM ORAZ DBAŁOŚCIĄ O SZCZEGÓŁY.

POLSKIE TRADYCJE ZWIĄZANE:

- ZE ŚWIĘTAMI BOŻEGO NARODZENIA.
- WIELKANOCNĄ.
- ŚWIĘTEM ZMARŁYCH.
- OBYCZAJE ZWIĄZANE Z ORGANIZACJĄ WESEL, CHRZCIN I POGRZEBÓW
- TOPIENIEM MARZANNY
- ŚWIĘTAMI NARODOWYMI (WYWIESZANIE FLAGI).

TRADYCJA UWIDACZNI SIĘ W:

- SPOSOBIE SPĘDZANIA WOLNEGO CZASU,
- SPOSOBIE JEDZENIA, POTRAWACH,
- UBIORACH,
- TAŃCACH.

ABY COŚ SIĘ STAŁO TRADYCJĄ, POTRZEBA WIELU LAT I WIĘKSZEJ GRUPY LUDZI KULTYWUJĄCYCH PEWNE ZACHOWANIE.

DZIĘKUJĘ!

ŻYCZĘ MIŁEGO DNIA